

”

„Ne felejtse el, hogy mikor világi dolgokban hívő vagy, nem csak az eszmét szolgálod, hanem a papjait is. [...] Merem állítani, hogy igaz ember ma csak az lehet, aki nem tud habozás nélkül csatlakozni. Sem ide, sem oda.”

(Szabó Zoltán, *Pesti Napló*, 1937. febr. 21.)

„Az ember táplálkozási ízlése némely esetben eredetibb, mint politikai véleménye. Emebből ugyanis legfeljebb a pártállása derül ki, amabból viszont már lehet következtetni egyéniségére is.”

(Szabó Zoltán, *Jelenkor*, 1943. okt. 1.)

„Olyan hajlékony ember vagyok, aki ha egyszer megmakacsolja magát valamely elvi kérdésben, akkor nem ismer alkut.”

(Szabó Zoltán, 1965, *OSZK Kézirattár*)

„A korszakváltás persze nem úgy jelentkezik, hogy az egyik kor egy naptári napon véget ér, az új kor a következő naptári napon elkezdődik. Éppen a réginek s újnak az együttes jelenléte teremti meg a beidegzettségeknek és az ígérkezőknek, a vélt múltnak és a várt jövőnek azt az interpenetrációját, ami átmeneti időt, ideiglenes állapotot formál.”

(Szabó Zoltán 1945-ről, *Korszakváltás*, 1975)

”

”

„Van szíve és van esze. Okosan vág, hidegen robbant. És a szeretet akkor sem teszi igaztalanná, amikor támadnia kell. Sokat várunk még tőle.”

(Kodolányi János, *Válasz*, 1936. 10. sz.)

„Az író hol magasból nézi a jelenségeket, hol közéjük vegyül; hol madártávlatból dolgozik, hol szöcsketávlatból. A legnagyobb lelkiismeretesség és tárgyilagosság vezeti munkájában. És a legnagyobb szeretet.”

(Bálint György, *Pesti Napló*, 1938. júl. 24.)

„Olyan centrális alaknak láttam őt az 1930-as és 1940-es években, akivel csak Illyés Gyula tudott vetekedni.”

(Cs. Szabó László, 1984, *OSZK Kézirattár*)

„Gyönyörűségem telt abban a fiatalemberben, aki annak idején egy öngúnyos főhajtás után ezt közölte velem: Szabó Zoltán. Csírája sem volt benne a népinek. Európai volt.”

(Illyés Gyula, *Új Látóhatár*, 1974. 5. sz.)

„Csúfondáros szeretettel, petroniusi eleganciával, francia ésszel, angol humorral, magyar kedéllyel.”

(Cs. Szabó László, 1965, *OSZK Kézirattár*)

„Zoltán, te a legszebb urbánus hagyományokkal lettél népi, s talán ezért érezted és értetted meg oly tökéletesen, hogy a parasztság urbánus akar lenni. Nem proletár, nem polgár, nem komornyik: urbánus!”

(Kovács Imre, 1962, *OSZK Kézirattár*)

”